

Співзасновники:
районна рада, районна державна адміністрація і колектив редакції

№ 23 (8571), 10 червня 2016 року

Об'єктив

Обласкані сонцем, знеможені літом

Ось воно: звабливе пустощами й вольністю, таке ждане, таке чаруюче – друзяка-літо!.. Ка-ні-ку-ли! І цілісний день – тільки шатро високого-високого неба над головою, а ще – пустотлива позолота сонячних променів, що лягає розкішно за смагою на знеможене тіло... Пора реалізації найнезбагненніших мрій, найсокровенніших бажань. Час найвірнішої дружби, найзаповзятливіших витівок. Літо, яке ще попереду – скоряється всім задумам, хлопчачим таємницям. Ось так зароджуються поняття мужності, чоловічої честі, аби згодом прислужитися поняттю – «сини України»...

Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

Голос до голосу і буде «Голос народу»!

Шановні друзі!
Менше місяця залишається до завершення літньої передплатної кампанії-2016. Тож обов'язково передплатіть районку на друге півріччя ц. р.! Цим ви неабияк підтримаєте нас у перший нелегкий рік реформування друкованих ЗМІ, щоб ми могли зміцнити фінансово, до того ж за порівняно невисоку ціну щотижнево отримуватимете улюблене видання з

найсвіжішими новинами та інформацією про життя Чортківщини.
Ціну передплати ми свідомо не збільшували і вона становить
для населення (індекс – 61366)
на 3 місяці – 32 грн. 73 коп.
на 6 місяців – 65 грн. 46 коп.
для підприємств, установ та організацій (індекс – 61367)
на 3 місяці – 35 грн. 73 коп.
на 6 місяців – 71 грн. 46 коп.

ЧАРТЕРНІ АВТОБУСНІ РЕЙСИ

НА УЗБЕРЕЖЖА ЧОРНОГО МОРЯ ЧЕРЕЗ КОЖНІ 5 ДНІВ

-с.м.т.Залізний порт

-с.м.т.Лазурне
(Херсонська обл)

**НИЖЧА ЦІНА НІЖ НА ІНШИХ
ВИДАХ ТРАНСПОРТУ!**

(097) 87 21 578 (050) 145 77 36 (096) 42 86 717

www.pesora.com
e-mail: GrifPCukr.net

ПРОДАЄТЬСЯ КАМІНЬ ПІСКОВИК
БУТ: СІРИЙ, ЧЕРВОННИЙ • ШУБА: ГЛАДКА, РВАНА
КАМІНЬ ДЛЯ ЛАНДШАФТУ
КАР'ЄР «ПЕРЕЙМА» С.ЗВИНЯЧ
ЦІНА ВІД ВИРОБНИКА

☎ (067) 690-64-10 Петро ☎ (067) 124-48-32 Василь ☎ (098) 486-86-43 Павло

ШВИДКА ПОЗИКА **ГРОШІ ТУТ І ЗАРАЗ!**
ПОЗИКИ ДО ЗАРПЛАТИ, ДО ПЕНСІЇ
ЧЕСНИЙ **ДО 7000 ГРИВЕНЬ** 15 хвилин
СПЕЦІАЛЬНІ УМОВИ для ФОП та пенсіонерів!
м. Чортків, вул. Шевченка, 15
067 **461 81 30** **sprozuka.com.ua**

SEBN.UA
ТЗОВ «СЕ Борднелце-Україна» запрошує на роботу:
• **Інженерів з електрики, кабелів та шинів** (без вимог до освіти та досвіду роботи)
• **Менеджерів з логістики, інженерів IT та ін. спеціалістів**
Офіційна процедура реєстрації, оформлення ліцензії та отримання дозволу на роботу в Україні.
Відомі ціни, умови роботи, гарантія роботи на довгі роки.
у Чорткові
Довідки за тел.: 0-800-508-708 (безкоштовний), 095-260-07-03, 067-670-35-20

ЗОЛОТА ПІДКОВА

ЖИТЛОВИЙ КОМПЛЕКС

Сучасна окраса Чорткова

8000 ГРН/М²

Здача в експлуатацію 1-ої секції - IV квартал 2016 року.

вул. Залізнична, 35 (відділ продажу)

www.zolota-pidkova.in.ua

+38 (098) 333-92-00 +38 (03552) 3-92-00

Ювілей

1 червня підприємство ТОВ «СЕ-Борднетце Україна» святкувало своє перше 10-річчя. Цей день став справжнім святом, до якого готувались дуже ретельно. Робочий день був пронизаний святковою атмосферою: оздоблення біло-синіми повітряними кульками – кольорами підприємства; святковий обід, який директор розпочав з привітання та задмухання свічок на торті; подарунки кожному працівнику, випуск газети підприємства і буклети, присвячені 10-літньому ювілею.

«Перші три роки були досить важкими, навіть не було зрозуміло, чи будемо ми працювати далі, чи ні. А зараз ми є одним з найкращих підприємств SEBN групи», – у своїй промові наголосив генеральний директор Екхарт Бістрам.

Підприємство розпочинало свою роботу з пілотного виробництва невеликих модулів на виробничих площах заводу «Оріон». За короткі строки був збудований масштабний завод, який сьогодні має 10 конвеєрних ліній, що виробляють суцільні кабельні мережі до автомобілів Фольксваген Гольф А5, А6, А7, Hybrid, а з 2015 року ще й в'язки для Ауди А4 В9. На сьогоднішній день загальна площа підприємства становить 31160 кв. метрів, і завдяки вдаль кадровій політиці «СЕ Борднетце-Україна» є одним з найбільших роботодавців Тернопілля. Зараз на виробництві задіяні сотні працівників і безліч спеціальних машин, а загальна кількість працівників підприємства перевищує 3800 людей.

З часом підприємство почало розширюватись і у 2013 році був створений Чернівецький невідокремлений виробничий структурний підрозділ. Також на літо заплановане відкриття нового виробничого підрозділу у Чорткові. З цього місяця 2016 року Чернівецький та Чортківський

підрозділи отримали статус філій. Виробництво у Чорткові заплановане на липень цього року.

За час своєї діяльності ТОВ «СЕ-Борднетце Україна» було не раз нагороджене різними грамотами та дипломами і продовжує тримати марку виробника класу А.

Навчання висококваліфікованих фахівців і створення хороших умов праці займають перше місце у діяльності «СЕБН-УА».

Саме за таких умов можливе створення продукту найвищого гатунку.

Візит

Учні з Чортківщини побували у парламенті

Переможці конкурсів та олімпіад, спортсмени і талановиті учні сільських шкіл нашого району відвідали Верховну Раду України з ознайомчою екскурсією за ініціативи народного депутата України з фракції «Блок Петра Порошенка» Олега Барни.

«У рамках відзначення Міжнародного дня захисту дітей разом з депутатами Тернопільської обласної ради, районного відділу освіти Чортківської райдержадміністрації ми організували поїздку юнаків та хлопців до парламенту. Діти ознайомились з діяльністю українського парламенту як найвищого законодавчого органу країни, його історією та принципом роботи Верховної Ради

України, пройшлися вестибюлем, коридорами, побували в кулуарах та конференц-залі, спостерігали за роботою народних депутатів», – розповів Олег Барна.

Він зауважив, що першу половину дня діти були на екскурсії по Києву, гуляли на Михайлівській площі, Майдані Незалежності, побачили Алею Героїв Небесної Сотні на Інститутській, Маріїнський парк, Арку дружби народів.

«Більшість підлітків вперше в житті відвідала столицю та захоплено слухала цікаву екскурсію. Ми повинні сприяти патріотичному вихованню молоді, дітей – цвіту нашої нації, адже від них залежить майбутнє сильної та успішної України!» – наголосив народний депутат О.Барна.

Прес-служба народного депутата України О.Барни

Друзі газети

Вагомих успіхів на творчій ниві

Нині я пишаюся тим, що газету рідного краю «Голос народу» передплачую, читаю і постійно до неї дописую (вже ось більше 10-ти років), є її позаштатним кореспондентом.

Відрядно, що за минулі роки на шпальтах газети було надруковано чимало моїх публікацій про життя людей нашого хліборобського краю, про побут односельчан, роботу працівників соціально-культурної сфери та про виховання підростаючого покоління.

Відзначу, що «Голос народу» є тим виданням, яке інформує жителів району про події, що відбуваються в кожному населеному пункті Чортківщини. Журналісти завжди об'єктивно висвітлюють наше непросте життя в період фінансово-економічної кризи, коли державні чиновники не завжди прислухаються до голосу простих людей, не дуже переймаються їхніми проблемами. Крайни люблять свою газету за те, що вона порушує ті питання, котрі найбільше хвилюють читачів, зокрема: проведення реформ в галузях медицини й освіти, правоохоронних органів; висвітлення роботи сільгоспідприємств, які орендують земельні паї селян. Газета піддає критиці діяльність керівників, які не належно дбають про екологію, благоустрій та не ефективно використовують землю.

Гадаю, ще більше гострих, критичних публікацій з'явиться тоді, коли газета стане незалежною від владних структур, від її засновників. Саме тому нам, читачам, необхідно підтримати колектив редакції в цей непростий для нього час. А підтримка повинна полягати в тому, щоби збільшити тираж газети, а втім – україно потребно, щоби в кожному селі району, в місті, в трудових і навчальних колективах з'явилися нові передплатники «Голосу народу». Ініціаторами передплатної кампанії на друге півріччя цього року повинні виступати керівники організацій, установ, навчальних закладів; а працівникам редакції, в свою чергу, слід більше проводити зустрічей із трудовими колективами. Було би дуже добре, така моя порада, щоби кожен аграрій, який користується земельними паями селян, передплатив районку бідним верствам населення (адже і вони залюбки читатимуть районну пресу, та, на жаль, коштів на передплату не мають), зокрема – пенсіонерам, інвалідам, багатодітним сім'ям.

Сьогодні на селі є чимало шанувальників «Голосу народу», та все ж їхня кількість повинна неодмінно зрости.

Я радію за те, що газета останнім часом змінила своє обличчя на краще – з'явилися тематичні сторінки, цікаві рубрики, особливо її прикрашають кольорові фотознімки; і це все – завдяки невеликому колективу журналістів «Голосу народу».

Хочу відзначити, що в попередньому номері районки надруковано багато читачьких листів; уможливилось це тому, що газетні публікації стали значно меншими за обсягом. До речі, перехід на крупніший за розміром шрифт також дає можливість із задоволенням читати улюблене видання.

Бажаю творцям газети вже в нових умовах – незалежності – ще більше уваги приділяти висвітленню життя людей на селі, адже є безліч проблем, що турбують селян, до прикладу: питання ремонту дороги Джури-Базар, яка знаходиться в дуже поганому стані. Людей цікавлять ціни на молоко, газ, електроенергію; порядок оформлення субсидій; створення територіальних громад; проблеми безробіття на селі (особливо серед молоді). Всі ми разом повинні думати над вирішенням цих гострих питань і повсякчас дискутувати щодо визрілих проблем на шпальтах районки.

Принагідно вітаю всіх «голосонародівців» із Днем журналіста (6-го червня), а також – багатовисвітлений авторський і читачький актив. Бажаю міцного здоров'я. Щастя, радості, миру і добра на довгі роки життя. Господніх і земних щедрот усім вам. Дай, Боже, щоби на нашій землі запанував мир і спокій.

Іван БЛИК,
позаштатний кореспондент
«Голосу народу»,
с. Джури

Тандем

Щоби думкам – просторо, рядкам газетним – тісно

Такий меседж вірша, традиційно вдареного поеткою Галиною Грицьків в часі спільних сходин з нагоди Дня журналіста спільноті позаштатної автури районки – своїм побратимам та посестрам, а також колективів редакцій. У ньому – най-найконцентрованіша сутність газетного ества. Примітно, що перегуком з тим в текстурі зібрання зазвучав вірш ще однієї надзвичайно цікавої особистості – Олеся Гопанчука, де теж є строфа: «Щоб було широко думкам, ну, а для слів щоб було тісно...».

Справді невідомо тішить, що наш позаштатний актив, наш надійний тил так тонко, так чутливо розуміє нинішній формат газетного наповнення (контенту)! Адже, як наголосив на зачин спільної бесіди в майже родинному колі (бо й сходилися до купи з тістечками, а п. Грицьків, як і зазвичай, із плячком власного приготування) редактор «Голосу народу» Любомир Габруський, 77-й рік газети – цифра визначальна. Коли лучаться воедино дві «сімки», символізуючи повноту, районка, ступивши на стежу реформування, дістає шанс дихати на повні груди. Що за цим? Спроба фінансово зміцнити самостійно, насамперед зібрав-

ши більше читачів. Можливо, зрости у форматі. Ну і, звісно, розширити обрії огляду, розчухнувши освоєвані досі рамки. На всі ті наміри й благословив гурт активний дописувач газети – отець-доктор Мирослав Думич.

Однак хіба ж дістанися всіх барв спектру в підсумку зусиль всього-навсього п'ятиосібного пишучо-фотографуючого творчого колективу редакції? Та нізачо! Лиш у тандемі з позаштатним активом – ось таким, як маємо наразі. «Заміс» на конкретику так і струменів зі слів, кинутих в гурт, тією ж Галиною Грицьків: «Добре, що з вас зняти «ковпак» – газета матиме більшу вагу як самостійна!»; Юхимом Макотерським: «Ціную рішучий крок до роздержавлення!»; Ольгою Ризак: «Це солодке слово – свобода!»; Олесем Гопанчуком: «Щоб ви росли – треба частіше зустрічатися з читачами, це буде – як підлива для дерева...». Цей же позаштатний автор порадив запровадити змальовувати портрети найстарших селян – оберегів роду в «розрізі» кожного села. В тон йому вторив і Степан Грицьків – піднімати пласт сіл – осердя українства, коліски нації. Олексій Омельчук – популяризувати функціонування новоутворених територіальних громад. Роман Критюк – повернутись до теми заробітчанства, особливо жіночого, а також – «приколів» шкільного життя («газети бракує пікантних тем!»). Степан Осадца наголошував на популяризації героїв східного фронту – адже живемо в стадії війни. На думку позаштатного фотокора Миколи Лановеги, районці наразі бракує короткої, гарячої ситуаційної хроніки. Погляд історика-науковця Ярослава Дзісяка – рубрика «Україна очима чортків-

чан», а ще – неодмінно вміщувати гострі, дискусійні теми – й не тільки щодо політики. Найсвіжіші рубрики, що вже «прописалися» на шпальтах «Голосу народу», – «Новинар», «Нова генерація», «Чортківщина в соцмережах», охоче поцінував Петро Палій. І тут же видав «на-гора» несподівану приємність, виспівавши «многая літ творцям газети і нашим мудрим читачам!».

Анна БЛАЖЕНКО
Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

Творче коло

Оберемок ромашок і торт від нардепа

День журналіста для мене вже 32-й раз – то є Великдень душі, котра блаженно розчиняється в ньому на найменші атоми й молекули. По-дитинному тішуща, що неодинокі в таких почуваннях, і те трапляється шоразу, коли у творчому колі збирається членство районної організації Національної спілки журналістів України.

Наразі нас вже рівно тридцять осіб – тих, хто, за словами зачитованого в текстурі зібрання вірша нашої членки Раїси Обшарської, «у окриленні творчим – натхненні, у єднанні, немов моноліт». Бо ж і справді, «журналіст – це стремління, не ймення, це до сонця високий політ». Звісно, не всі журналісти – фахової приналежності, та сутність в іншому – стані душі. І ще одне примітне: в функціонуванні Спілки, немов у краплині роси, віддзеркалюється ситуація в українському суспільстві. Постав Майдан – і до членства НСЖУ влились його «очі», фотомитці Олег Марчак та Володимир Тихович. Відтак волонтером на схід, в зону АТО з журналістським квитком вирушив художник-іконописець Володимир Шерстій. Й напередодні Дня журналіста виписано квитка командирові гармати підрозділу ЗСУ, науковцю-археологу за фахом Володимир Добрянському, котрий добровільно пішов на військову службу за контрактом.

Справді, кожна епоха народжує журналістів властивого їй карбу. Означення карбу сьогодні якось саме по собі викристалізувалося у висловлюваннях членства й цього дня. «Слово – це наша любов, і ми їй не зрадімо. Слово – це наша душа, і ми її не заплямуємо. Слово – це наша зброя, і ми будемо з нею до кінця», – декларувала Раїса Обшарська. «Будьмо світлом – тоді навколо буде сонячно», – то меседж Тетяни Яблонь. Ірина Брунда згадала Ремарка: «В темні часи дуже добре видно світлих людей. Будьмо світлом в тому слові, що йде від нас. Щоб нам як журналістам хотілося говорити до цього світу». Те, що слово – і зброя, і щит, пригадав Ярослав Дзісяк. «Ми злучені сонячним перевеслом», – втішно поцінувала Ілона Гикавчук. Гостроти пера, розуму пера, вдумливості пера зичила спільноті Олександра Іванців.

– Важко переоцінити зміст, суть і завдання слова,

котре може вилікувати, може і вбити, особливо нині, в час протиріч, – конкретизував вже задеклароване журналістами в текстурі зібрання народний депутат України Олег Барна (така приємна оказія – неофіційна зустріч з нардепом наживо, в дружному колі, та ще й з великим шоколадним тортом (!), сталася в нашому гурті вперше). – Ваше завдання – надзвичайно важливе, – провадив гість далі, – допомогти людям зорієнтуватися в потоці інформації, відокремити зерно від половини.

Символом світла, котре призначені нести в народ ми, «лицарі пера і слова» (О.Барна), став ще й обережок свіжих, щойно зі скородинського видолінку польових ромашок, сповитий полотниною, – їх з мистецьким антуражем привніс в атмосферу нашого професійного дня Володимир Шерстій. Ще й додав: «Шукаймо в наш непростий час бодай маленьку оазу світла й добра. Бо хто берегтиме добро, як не ми?».

Водночас на зібранні відзначено номінантів першого етапу відродженого конкурсу імені журналіста Петра Шептицького на кращій літературній, газетно-публіцистичній твор – ними стали викладач Чортківського державного медичного коледжу Віра Дереворіз та студентка цього ж вишу Юлія Казьмір, позаштатні корес-

понденти «Голосу народу» Марія Пожарнюк та Степан Осадца, учениці Звиняцької ЗОШ Наталія Корнеєва та Чортківської гімназії ім. М.Шашкевича Катруся Обшарська. Всім номінантам вручено Грамоти редактором районки Любомиром Габруським. Остання ще й отримала заохочувальну премію з рук дружини покійного журналіста, чие ім'я носить конкурс, Оксани Шептицької, котра втішно констатувала: до слова охоче лучиться нова генерація українства. Конкурс триватиме й надалі.

Анна БЛАЖЕНКО,
голова районної організації Національної спілки журналістів України
Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

Захист Вітчизни

Козацький вишкіл у нащадків джурів

Джурами, як відомо, називали козацьких зброносців. Від цього слова за однією з версій і походить назва села Джурин, де минулої неділі на місцевому стадіоні відбувся козацький вишкіл, який організував Тернопільський козацько-десантний екологічний осередок ім. Д.Вишневецького Українського козацтва. Свято було влаштоване, як то кажуть, на славу: закипала у казанках козацька юшка, доварювався куліш, присмачений шкварками, якими пригощали усіх охочих, на сонці виблискували позолотою виробу козацької кузні, сільчани повправлялися у стрільбах з пістолета та гвинтівки, послушали виступи приїжджих артистів тощо. Тільки ось нащадків джурів, на жаль, не надто зацікавило це дійство.

Власне це був свого роду підсумок вишколу, який розпочався день перед тим. Як повідав генерал-хорунжий Українського козацтва Володимир Мосейко, у ньому брали участь п'ять

розвідувальних груп, що вирушили до місця призначення з Тернополя і Хмельницького, маючи на своєму шляху пересування певні навчально-бойові завдання: підірвати мости, знешкодити ракетні установки, перейти лінію фронту, захопити штаб тощо. З якою метою це все робиться? Для організації в майбутньому територіальної оборони; планується, що у кожному населеному пункті будуть створені невеликі партизанські загони на випадок військової загрози.

«Приємно бути на цій землі, де народився наш скарбничий, полковник Українського козацтва Іван Блаженко (саме пан Блаженко, відомий у нашому краї благодійник і меценат, був ініціатором проведення цього заходу)», — зазначив у своєму вітальному слові на відкритті свята пан генерал-хорунжий, повідавши про діяльність осеред-

ку. Перше хрещення тернопільські козаки-десантники пройшли Майданом, потім багатьох із них захопила війна на сході... Нині активно займаються волонтерською діяльністю, об'їздили всю передову, організують для бійців концерти... Все більше до них долучається багато молодих людей, які хочуть робити добрі речі, охоче приєднуються учасники АТО.

Автору цих рядків пощастило познайомитися з подружжям Анастасії Кавчак і Ярослава Панасюка, які саме припилювали за козацькою кухнею. Записалися вони в козацтво рік тому. З перших днів обидвоє були на Майдані. «Якби мені сказали кілька років тому, що я буду ходити в берцях, наливати «коктейлі Молотова», добувати бруківку, як б їм відповіла, що якесь нерозумні. Життя повернуло мене на 180 градусів...». За освітою практичний психолог, молода жінка залишила вдома трирічного сина і подалася до Києва в саму гуцул подій. «Мені хотілося, — щиро мовила пані Анастасія, — щоб моя дитина жила краще, щоб вона побачила ту Україну, яку я собі уявляла, яка і повинна бути».

З чоловіком теж познайомилася у центрі столиці в ті буремні революційні дні. Колишній «афганець»-розвідник протистояв силовикам на барикадах з 2 грудня по 18 лютого, коли під час однієї з атак «беркутівців» у Маріїнському парку втратив руку, відкидаючи гранату, щоб не постраждали інші... Ще рани кровоточили, записався в «Айдар». «Нам не потрібні твої руки, нам потрібна твоя голова», — сказав йому тоді у відповідь на запитання чим, мовляв, можу стати в пригоді, організатор ушавленого батальйону Петро Плетнюк, на жаль, уже нині покійний. Пан Ярослав і досі числиться в списках «айдарівців».

Так козацтво для них і їхнього синочка Влада стало другим домом, другою сім'єю. Разом їздять на схід, разом влаштовують вишколи для молоді...

Привітав джуринян зі святом й один із його спонсорів — керівник ПАП «Полівці» Жан-Поль Прюдом. Француз за походженням, говорив, до речі, українською, що йому приємно бачити тут багато молоді, яка любить спорт. Тому із задоволенням надаватиме спонсорську допомогу розвитку спорту. Адже спорт — це здорова нація. На знак вдячності козаки вдарували французькому гостю образ Пресвятої Богородиці — давньої покровительки козацтва.

Присутні вшанували хвилиною мовчання полеглого у війні на сході свого односельчанина Руслана Коцюка, а військовослужбовці райвійськомату разом з дружиною і донечкою Героя завітати на його могилі свічки пам'яті.

Опісля звучали пісні, народжені Майданом і війною на сході, у виконанні співака із чудовим тембром голосу Ігоря Степа, котрий об'їздив з концертами всю передову, та його доньки. Юні сільчани мали нагоду на власні очі побачити фрагменти смертоносного металу, спробувати на собі вагу бронжилета, поцілитися крізь оптику снайперської гвинтівки, безкоштовно скуштувати козацької кухні. Та ось, як зазначалося вище, як для Джуриня люди було не густо. Невже війна нікому не учит?

Лобомир ГАБРУСЬКИЙ,
фото автора

Футбол

А все так добре починалося...

Чемпіонат області. 5-й тур.

ФК «Чортків» — «Нива» Тернопіль — 1:3.

Чимало уболівальників зібралось минулої неділі на оновленому полі стадіону «Кристал», аби побачити протистояння чортківчан і вчорашнього представника першої ліги всеукраїнської футбол-

ної першості, що свого часу був грозою авторитетів елітного дивізіону України. Колишній грізна «Нива» прибула до нашого міста з чималою групою фанатів, котрі ні на мить не змовкали упродовж всього матчу.

...А все так добре починалося для

чортківчан. Вже на восьмій хвилині зустрічі вони повели у рахунок — відзначився нападник Володимир Данчак. Та іменита «Нива» одразу оговталася від удару, розписавшись до перерви двічі у наших воротах. Тож коли хтось із їхніх фанатів пробрався до табло, встано-

вивши «рахунок» 1:5, подумалося, лиш би не наврочили, бо як мінімум двічі гості нас пробачили у стовідсоткових моментах. Однак по перерві тернопільчанам вдалося відзначитися лише одного разу. Тож зустріч так і закінчилася з рахунком — 1:3.

Не наш день

Кубок області. 1/8 фіналу (повторні матчі)

ФК «Чортків» — ФК «Агрон ОТП» Велика Гаї — 0:2.

Як і в першій зустрічі, у матчі-відповіді, який відбувся у середу, 8 червня, зафіксовано аналогічний результат, що встановився на табло на 41-у хв. гри. По перерві наші хлопці, провівши ряд замінів, зуміли дещо вирівняти гру. Та й гості збавили оберти, мабуть, вирішили не затрачати зайвих зусиль. Адже найближчої неділі вони знову завітають

до Чорткова на матч чергового туру (початок — о 16-й год.). Отож, 0:2 (0:2 — рахунок першого матчу) — і далі за кубком крокують тернопільчани.

ФК «Збруч» Підволочиськ — ФК «Вигнанка» — 5:0.

Не змогли втримати мінімальну перевагу, здобути у домашній зустрічі (1:0), і дебютанти кубкових змагань, без варіантів поступившись на виїзді 0:5. Тож і ще один представник Чортківщини припиняє боротьбу на першій стадії змагань.

* * *

Чемпіонат району. 5-й тур

Перша група

Косів — Улашківці — 5:1; «Буревісник» — Пробіжна — Гадинківці — 2:1; Звиняч — Колиндяни — 4:1; Заводське — Бичківці — 1:0; Ягільниця — Нагірян-ка — 2:2; Гор. Вигнанка — «Калічівка» Чортків — 2:0.

Друга група

Зона «А». Ромашівка — Ридодуби — 3:0; Милівці — Полівці — 2:4; Джурин — Палашівка — 4:1; Росохаць — Біла — 2:1; Скородинці — Базар — 2:4; Біло-

божниця — Сосулівка — 0:3.

Зона «Б». «Максимум» Чортків — Малі Чорнокіні — 5:1; Залісся — Давидківці — 1:2; В.Чорнокіні — Пробіжна — 1:1; Товстенке — Шманьківці — 1:0.

Контрольно-дисциплінарним комітетом районної федерації футболу прийнято рішення щодо зустрічі 2-го туру Залісся — В.Чорнокіні. За зіграний матч в день, не встановлений федерацією, двом командам зараховано технічну поразку.

Лобомир ГАБРУСЬКИЙ
Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

Обнова

Там равлик щулиться, а жабка кумкає, і вже пеньок розвісив вуха

Такі всілякі звірятка і живність – герої улюблених казок-байок-гуморинок малечі «прописалися» на ігровому дитячому майданчику в с. Швайківці.

Тут ми й провели разом зі всіма небайдужими швайківчанами (найперше, котрі мають дітей) свято «Хай щастю дитини не буде кінця». Немає в нашому селі садочка, та дітки ростуть-підростають. На літо багато прибуває погостювати. Ось і обладнали позаду старої школи веселий майданчик. Є тепер дві гойдалки – з конниками, як колись, та на ланцюгах, аби злітати аж до неба. З автомобільних шин художньо вирізані та пофарбовані равлики й ослики, жабки, свинки. Великий пеньок – то немов столик, а маленькі дістали вуха й очі, бо розмальовані. Із пластикових пляшок – всілякі квіти: дзвіночки, ромашки. Гойдалки – то робота нашого сільчанина Миколи Лейб'юка, і різали, й малювали, і фантазували Зоряна Марчишин та Іванна Матвієшин (секретар сільської ради). З-поміж старших дітей доклалися Софія Гапін і Таня Сорока. Вони розпочинали і вели свято. Разом з цими дівчатками ігри поміж дівчорами

провадила ще й Юля Грицишин. Охочих читати вірші виявилось немало: Наталя Сорока, Андріана Гапін, Тарасик Кренцік, Соломія Канюка, Олеся Чудик, Настя Ковальчук. Були й наймолодші, віком по 3-4 роки: Святослав, Вероніка, Божена, Каміла, Влад, Володя, Максим, Михайлик. Загостили й діти зі сусідніх Гадинківців.

Для того, щоб було таке веселе свято на новому майданчику, доклалися спонсори – ПАП «Паросток» (директор Євген Шкабар), Роман Папінко, Галина і Станіслав Лисиці, Євген Мудрий, Василь і Любов Пилипиви. І багато батьків – своїми матеріальними датками. На свято зібралися мами і тати, бабусі, дідусі (бо ж неділя). А солодкими гостинцями широко ділилися наші господині Марія Мельник, Надія Ковальчук, Богдана Кренцік.

Галина ШЛАПАК,
бібліотекар с. Швайківці

Свято дитинства триває

Саме з таким символічним гаслом третього дня літа за дорученням Заводського селищного голови Людмили Павлінської біля будинку культури відкрито дитячий майданчик. Вже кілька років, практично в центрі селища, стояли атракціони, що вимагали доповнення. Це розуміли всі, і настав той час, коли другий крок у покращенні дозвілля дітей Заводського зроблено. А ще краще, що вдалося це зробити з початком літа й канікул. Однак і це – не кінець. Далі буде.

Сподіваємось, такі маленькі покращення стануть справами, означеними великими змінами на краще життя Заводської громади. І ми всі разом збережемо зроблене заради майбутнього.

Іван СТЕЧИШИН,
начальник гуманітарного відділу
Заводської селищної ради

Фото Марини ДУДЯК

Дитинство в білобожницькому варіанті

Міжнародний день захисту дітей – прекрасне свято радості та одвічної надії. Адже саме в дітях ми хочемо бачити здійснення своїх мрій і сподівань. Прагнемо,

щоб вони росли здоровими та радісними, прославили свої родини і рідний край. Цьогорічне святкування Міжнародного дня захисту дітей у с. Білобожниця відбу-

валося минулої неділі, розпочавшись о 3-й годині пополудню на сільському стадіоні.

Під час святкування можна було побачити виступ найменших учасників, а саме

вихованців Білобожницького ДНЗ «Дзвіночок», творчий виступ танцювального колективу зі с. Ридодуби, різні конкурси, в яких брали участь дорослі й малі. Дітей розважали ретрові ляльки в образах Маші і Ведмеда, Клоуна і Китті, також діткам було запропоновано безкоштовний аквагрим.

Завдяки спонсорам малеча ласувала смачним морозивом – безкоштовно. А народний депутат України від нашого виборчого округу Олег Барна в тон гаслу свята – «Усі ми родом із дитинства» поділився враженнями: «Ми всі – діти, незалежно від віку, тільки трохи поміняли погляди на життя і стали відповідальніші...».

Тетяна ЧОРНИЙ,
начальник юридичної та кадрової роботи
Білобожницької сільської ради

Імпреза

А духовий оркестр – у вишиванках

Погоже надвечір'я, дощ впереміж із сонцем, а ще – багато вишиття і рідних серцю барв. Те все минулої неділі злучив в єдиному акорді виступ-концерт духового оркестру Чортківського гуманітарно-педагогічного коледжу ім. О.Барвінського в родинному селі керівника оркестру Романа Дерманського – Ягільниці.

Хоча акордів там злинуло в піднебесся кольору блавату чимало. Ще б пак – дароване вдячній публіці диво тривало аж цілу годину та ще й сорок хвилин! Розпочиналося все славним Чортковим на слова знаного й улюбленого в краї поета-пісняра, директора коледжу Романа Пахолка, а завершилось духовним славем українства – «Боже великий, єдиний». Поміж тим зазвучали стрілецькі й козацькі марші та пісні, всеохоплююча патріотика з невідмінною темою сучася – війни на сході України. Мідь духового оркестру гармонійно лучилася з проникливими голосами вокалістів Федора Шура, Ореста Слободяна, Лілії Висичанської, струнких щирими, палкими оплесками.

Концерт відбувся за підтримки згаданого вже автора багатьох залучених до звучання творів Романа Пахолка та депутата обласної ради, керівника ПСП «Ягільниця – В» Василя Вислоцького. А зніщював таку імпрезу з уклінною синівською дякою власне Роман Дерманський. Це вже пере-

годом в нашій бесіді він закцентував: де лиш не доводилось йому виступати з духовими оркестрами впродовж 25-ти літ вій-

ськової служби (бо п. Роман – в минулому кадровий військовий), а відтак десяти років очільництва колективу духовиків у

педколеджі. Відвідини ж родинного села з такою мистецькою місією ніяк не складалася, аж тепер.

Народний депутат України Олег Барна, котрий того вечора тепло вітав земляків у Ягільниці, вже наступного дня чуттєво написав на своїй сторінці в Фейсбукі: «Саме так зароджується народна культура. Саме такі повинні бути майстри музики та пісні: від народу, до народу і для народу. Це приємно і дивовижно, коли молодь продовжує традиції та несе в народ українську пісню».

А ще ягільничан здоровили очільниця культуральної родини району Галина Чайківська, Ягільницький сільський голова Йосип Зібрівський, керівник народного музею історії села Степан Бубернак (як господар території – адже імпреза відбувалася на майданчику перед будівлею сільської ради, де міститься й скарбниця роду – тамтешній музей). Духовним вінцем сповивав оказію отець-парох Олег Ольшовецький. До слова, ним було помічено таке велелюддя громади втретє в році – після найбільших християнських свят Різдва та Великодня. Ось на що спосібна духовна музика! Тому й прикро, що наразі власне цей оркестр, чисельністю понад сорок осіб, – єдиний в районі...

Анна БЛАЖЕНКО

Підносячи молитви до Бога, щиро сердечно вітаємо з Днем народження нашого отця-пароха **Богдана ЄДИНАКА**.

Бажаємо Вам міцного здоров'я, миру, щастя, духовної радості, наснаги, добра, усіяких гараздів, Божої ласки та Господнього благословення на многа і блага літа.

Нехай Вам Бог зішле здоров'я й сили, Дарує літо стиглий ужинковий цвіт,

Щоб Ви добро на цій землі творили 3 любов'ю в серці ще багато літ! Хай образ Божий у душі сія, Христова віра

множиться з роками. Хай Ваше добре, дороге ім'я Як символ миру буде поміж нами. Хай поруч з Вами

Ангел Ваш летить, Убереже Вас від біди повсюди. Нехай несе Вам

радість кожна мить, І благодать Господня

з Вами завжди буде.

Будьте щасливі Ви і Ваша родина, хай Господня благодать осяває Ваші усі добрі задуми і плани, здійснюються мрії та успішною буде щоденна праця на Славу Богу.

З християнською любов'ю і вдячністю — парафіяни с. Ромашівка.

Щиро вітаємо люблячу внучку **Юлю Володимирівну ПШЕНИЧНУ**, яка святкуватиме 13 червня своє 10-ліття.

Легідна, рідненька, добра і проста, Наша дорогенька, наша золота, Щоб життя було як казка, Щоб була у серці ласка, Щоб в цій казці були зорі, Води тихі і прозорі.

Щоб завжди цвіли там квіти, Щоб завжди було там літо. Хай щастить Тобі в дорозі і на рідному порозі, Хай світлою буде життєва дорога, Опіка і ласка від Господа Бога, А Мати Божа, Цариця Свята, Дарує щасливі і довгі літа.

З повагою та любов'ю — бабуся Оля та дідусь Петро.

13 червня святкуватиме свій золотий ювілей **Надія Володимирівна ДІДИК** зі с. Кривеньке.

На незбагненному цім світі, Де на долоні все, як є, Вам День народження привітно Сьогодні руку подає. В цей день Вас щиро привітають

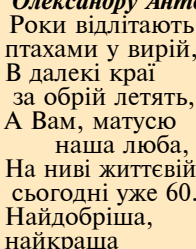
Колеги, друзі і рідня І якнайкраще побажають — Здоров'я, радості й тепла. Люба донечко, кохана дружинонько, Дорога матусю, мила бабусю. Дозволь, наша рідна, Тебе привітати, Келих підняти, ніжно-ніжно обняти.

Сказати найкращі для Тебе слова... Щоб Ти здоровою завжди була, Живи у здоров'ї, у щасті, у силі, Літа проти Тебе хай будуть безсилі, Нехай зозуля для Тебе кує шоліта Многая, многая, многая літа.

Уся Твоя рідня.

Від щирого серця вітаємо з ювілейним Днем народження **Олександру Антонівну УСАЧОВУ**.

Роки відлітають птахами у вирій, В далекі краї за обрій летять, А Вам, матусю наша люба, На ниві життєвій сьогодні уже 60. Найдобріша, найкраща мама рідненька, В цей день ми вклоняємось дуже низенько,

За сонечко ясне, за серце прекрасне, За те, що добром зігриває нас, За те, що в щасливу і скрутну хвилину Ми можемо всі прихилитись до Вас. Хай Вас обминають невдачі та грози, Нехай лиш від сміху з'являються сльози. Хай серце ще довго у грудях палає, А руки, мов крила, внучат пригортають.

Ми дякуєм Богу, що Ви у нас є, Хай силу й здоров'я Господь Вам дає. Всю доброту, яка існує в світі, Всю радість, що живе поміж людей, До ніг Вам прихляємо сьогодні, Святкуючи Ваш ювілей.

З безмежною любов'ю і повагою — донька Людмила з чоловіком, онуки Юрій та Русланчик, донька Лілія з чоловіком та внук Дмитро.

Ретро

Під рідним крилом

Минулої, першої суботи літа школа с. Коцюбинчики пригорнула під своє крило випускників 1976 року.

Почалося святкове дійство з молитви у церкві за здоров'я випускників та вчителів і панахиди за померлих вчителів та випускника Атаманюка Петра. Урочисту частину зустрічі проведено в сільській школі. Запрошено вчителів тогочасних випускників, теперішнього директора школи Віру Пашко та Коцюбинчицького сільського голову Андрія Слободяна. Запрошено також мешканців села, батьків випускників.

Вчителі й випускники обмінялися теплими, довгими спогадами. Віршами, піснями і змістовним сценарієм порадували всіх присутніх цьогорічні випускники школи, ведучі свята Оксана Котюк та Андріан Гелюх, минулорічна випускниця Анастасія Павлик та Юлія Калинюк. Допізна тривали приємні розмови, спогади, линули пісні, ми тішились спілкуванню й танцювали. «До нових зустрічей!» — мовили одне одному на прощання...

Вчителі й випускники обмінялися теплими, довгими спогадами. Віршами,

Випускники 1976 року Коцюбинчицької ЗОШ І — ІІ ст.

Конкурс

Моя вишиванка — найкраща!

Триває конкурс на кращу вишиванку, оголошений в нашій районці. Нагадаємо й таке: чекаємо на подани читачами купони-свідчення голосування за той чи інший фотознімок. Їх можна подавати до редакції одразу після публікації і загалом будь-коли. Наші контакти незмінні: (адреса — м. Чортків, вул. Зелена, 3; електронна пошта — qolnar@ukr.net; тел. 2-36-85, 2-16-06).

Олеся та Віталій ПУЛЯКИ с. Сосулівка

КУПОН Я голосую за

ПРОГНОЗ ПОГОДИ НА ТИЖДЕНЬ

СУБОТА 11 червня +13... +19

НЕДІЛЯ 12 червня +10 ... +19

ПОНЕДІЛОК 13 червня +12 ... +18

ВІВТОРОК 14 червня +12 ... +18

СЕРЕДА 15 червня +13 ... +21

ЧЕТВЕР 16 червня +13 ... +22

П'ЯТНИЦЯ 17 червня +16 ... +25